

ဒေဘင်ဇြမ်း

မေ့မိမိမိမိ
သိမိမိမိ

အောင်ငြိမ်း

မေ့မီးတောက်မေ့
နဂါးမေ့မေ့

ပြည်သူ့ဘက်တော်သားများမှ

ပထမအကြိမ်ထုတ်ဝေခြင်း အဖြစ် အုပ်စု (၅၀၀)
၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁၅)ရက် မှာ ထုတ်ဝေပါတယ်။

ဖြည့်ဆက်အညွှန်း

(၁)

လွတ်လပ်ရေးကြေညာပြီးနောက် ဗမာပြည်သမိုင်းကို ပြန်ကြည့်လိုက်ရင် စစ်အာဏာရှင်အုပ်စိုးမှု ခေတ်ကြီးဟာ ခါးသည်းဘွယ်အကောင်းဆုံး၊ အော့နှလုံးနာဘွယ်အကောင်းဆုံး၊ အရှည်လျားဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ မဆလ တပါတီအာဏာရှင်အုပ်စိုးမှု (၂၆) နှစ်တာနဲ့ ကနေ့အချိန်အထိ အဆုံးမသတ်နိုင်သေးတဲ့ နဝတ/နအဖ ထင်ရာစိုင်း စစ်အာဏာရှင်အုပ်စိုးမှု တလျောက်လုံးဟာ တဆက်တစပ်တည်းဖြစ်သလို အနှစ်သာရအားဖြင့် တခုတည်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗမာပြည်တခုလုံးကို လောင်တိုက်သွင်းပစ်ခဲ့တဲ့၊ ဆက်လက်လောင်တိုက်သွင်းနေဆဲလဲဖြစ်တဲ့ ‘စစ်အာဏာရှင်စနစ်’ ဆိုတာကြီးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မဆလ တပါတီစနစ် ဟာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဖြစ်သလို နဝတ/နအဖ လက်တွေ့ကျင့်သုံးနေတာဟာလဲ စစ်အာဏာရှင် စနစ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆိုကြီးအောက်မှာ စစ်အာဏာရှင် အုပ်စိုးမှုကာလရှည်ကြီး တလျောက်မှာ ဗမာပြည် ပြည်သူများဟာ တဖက်က ခါးကော့အောင် ခံခဲ့ကြရသလို၊ တဖက်ကလဲ အဆက်မပြတ် ပြန်လည်တွန်းလှန် အံ့တုတိုက်ပွဲ ဆင်ခဲ့ကြပါတယ်။ နေရာပေါင်းစုံ အလွှာပေါင်းစုံ မျက်နှာစာ ပေါင်းစုံကနေ ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးစုံနဲ့ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ကြတဲ့ စစ်အာဏာရှင် စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲကြီးငယ် ပေါင်းစုံတို့ရဲ့ တိုက်ပွဲ ဒီလှိုင်းသံတွေဟာလဲ အဆက်မပြတ်ပါပဲ။ စာပေယဉ်ကျေးမှု စစ်မျက်နှာမှာ တက်ကြွတိုးတက်တဲ့ ကဗျာဆရာတွေဟာ ရှေ့တန်းအခန်းကပါဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။

(၂)

လွတ်လပ်ရေးကြေညာပြီးစ ကနေ ၁၉၆၀ ပြည့်ကာလတိုက် အတွင်းမှာ တိုင်းချစ်ပြည်ချစ်ကဗျာ ဆရာများရဲ့ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး ပဒေသရာဇ် ဆန့်ကျင်ရေး စစ်ဆန့်ကျင်ရေး ကဗျာတွေ ပဲ့တင် ဝေခဲ့ပါတယ်။

၁၉၆၀ ပြည့်ကျော်ကနေ ၁၉၇၀ ပြည့်ကျော်တိုက်မှာတော့ ခေတ်နဲ့မျက်ခြေမပြတ်တဲ့ ကဗျာဆရာများဟာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး ပဒေသရာဇ်ဆန့်ကျင်ရေး စစ်ဆန့်ကျင်ရေး တွေလောက် မကတော့ပဲ

စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဆန့်ကျင်ရေး ကဗျာတွေကိုပါ ဇောင်းပေးဖော်ကျူး လာခဲ့ကြပါတယ်။ အဓိကပစ်ကွင်းဖြစ်တဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဆန့်ကျင်ရေးဆီ ပိုမိုဦးတည် အာရုံပြုလာကြတဲ့သဘောလိုဆိုချင်ပါတယ်။

အဲဒီ ၁၉၇၀ ပြည့်ကျော်ကာလမှာ၊ ဗိုလ်နေဝင်းစစ်အစိုးရရဲ့ ထန်ပြင်း လောင်မြိုက် ပူလောင်လွန်းလှတဲ့ စစ်အုပ်စိုးမှုအောက်မှာ၊ ‘ဝါကျင့်ကျင့်နေ့ခင်းရှည်’ ဆိုတဲ့ ကဗျာစာအုပ်တစ်အုပ် ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဝါကျင့်ကျင့်နေ့ခင်းရှည်ထဲမှာ ကဗျာဆရာ ‘အောင်ငြိမ်း’ ကို ပီပီသသတွေ့လိုက်ရပါတယ်။ အခု ထောင်ထဲ ရောက်နေရှာတဲ့ ကဗျာဆရာမောင်အောင်ပွင့်၊ ကျော်ကျော်ခင်တို့နဲ့ တွဲပြီး ကဗျာဆရာ အောင်ငြိမ်းကို မှတ်မှတ်ထင်ထင် တွေ့မြင်လိုက်ရတာပါ။ ကျနော်တို့ထက် ခေါင်းတလုံး ပိုမြင့်တဲ့ သူ့အဖြစ်သူ့ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ အလေးထားကြည့်ခဲ့ရပါတယ်။

၁၉၇၀ ပြည့်ကျော်ကာလတစ်ဝိုက်ဟာ ပူလောင်ထန်ပြင်းလှတဲ့ ရာသီဥတုဆိုးကြီး အောက်မှာဖြစ်ပေမဲ့၊ တိုးတက်တဲ့ နိုးကြားတဲ့ ကဗျာဆရာ အသီးသီးရဲ့ အရောင်စုံ ရနံ့စုံ ကဗျာဖူး ကဗျာငုံ ကဗျာပွင့် အဖုံဖုံဟာ နေပြင်းဒဏ်ကို အံတုပြီး ပွင့်လန်းဖူးဝေ ဖြန့်ကျင်းခဲ့ကြဖူးပါတယ်။ လှတာလဲရှိ မလှတာလဲရှိ၊ မမွှေးတာလဲပါ မမွှေးတာလဲပါပေါ့။ မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာတွေကို သဘောထားရှိရှိ စွန့်ခွာလာခဲ့ ကြသူတွေရော၊ လမ်းကြောင်းသစ်စာရ ပေါ်ကနေ ကဗျာချစ်စိတ်ကြီးကြီးနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြဲပက် စိုက်ပျိုး ဖူးပွင့်လိုသူတွေပါ နည်းနာပေါင်းစုံ သဏ္ဍာန်ပေါင်းစုံနဲ့ ကဗျာစာအုပ်လေးတွေ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူး တင်ဆက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဖယောင်းစက္ကူပေါ် ကညစ်တံရေး၊ လက်လုပ်ဒလိမ့်တုံးရိုက်၊ စာပေကင်ပေတိုင်ရုံး အလိုမရှိ ကဗျာစာအုပ်လေးတွေ တဝေဝေနဲ့ ထွက်ပေါ်ပျံ့နှံ့ ခဲ့ကြပါတယ်။ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊ ပျဉ်းမနား၊ ပဲခူး၊ တောင်ကြီး၊ မြိတ်၊ မြင်းခြံ၊ ပုသိမ်၊ မော်လမြိုင်နဲ့ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အနဲ့ ဗမာပြည်အထက်အောက် ကဗျာဆရာတွေ စုစည်းအားကောင်းရာ ဒေသတိုင်း လောက်မှာ ကဗျာစာအုပ်လေးတွေ ထွက်ပေါ် လာခဲ့ပါတယ်။ ဒါးမြောင်နီ၊ ရိုးမရိပ်ခြေ၊ စက်တင်ဘာမီးတောက်၊ အောက်တိုဘာ လမ်းကြောင်း၊ အရှေ့လေ ... စတဲ့စတဲ့ စာအုပ်လေးတွေဟာ အဲဒီလိုနည်းနဲ့ ထွက်ပေါ်လာခဲ့တာတွေပေါ့။ အဲဒီကာလကို ကျောက်ပုံနှိပ်ကဗျာခေတ်လိုတောင် ဝိဂြိုဟ်ပြုမှတ်တမ်း တင်ရလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။ လွယ်လွယ်ကူကူ ဖူးဝေပျံ့နှံ့ထွက်ပေါ် ခဲ့ရတာတော့မဟုတ်ပါ။ အချုပ်အနှောင် ထောင်တန်းတွေနဲ့ရင်းပြီး ထွက်ခဲ့ကြရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်လဲ အဖမ်းဆီးခံရ၊ ထောင်ချခံရသူ ကဗျာဆရာတွေ ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီဖယောင်းစက္ကူလိုပို ကျောက်ပုံနှိပ် ကဗျာခေတ်မှာ ကဗျာဆရာအောင်ငြိမ်းရဲ့

ရပ်တည်ချက်ရှိရှိ ပစ်ကွင်းသိသိ ကဗျာလေး တွေကို နယ်ပယ်အသီးသီးက ကဗျာ
စာအုပ်လေး တွေထဲမှာ၊ ဟိုမှာသည်မှာ ... အနံ့တွေ့မြင်ရနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ
ဆရာ ဒဂုန်တာရာ ဦးဆောင်တဲ့ ‘စာပေဆည်းဆာ’ လှုပ်ရှားမှုထဲမှာလဲ ပါဝင်ခဲ့သူ
ဖြစ်ပါတယ်။ ‘နွေဦးသစ်မှာ ပေါ်တဲ့ပွင့်သစ်’ ‘မိုးရိပ်လေရိပ်’ ‘မတ်လအရိပ်’
‘တောင်ညိုခင်တန်း ကဗျာလမ်း’ စတဲ့ ကဗျာဆရာ ကြီး/ငယ် များအပါ
ကျောက်ပုံနှိပ်ခေတ်ဦး စုပေါင်းကဗျာစာအုပ်များမှာလဲ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါတယ်။

‘ကျောက်ပုံနှိပ်ကဗျာ’ ရဲ့ကလကို ၁၉၇၀ မှ ၁၉၇၄ လို့ ယေဘုယျ
သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။ ပုဂ္ဂလိက မဂ္ဂဇင်းဂျာနယ်အများအပြားကို တင်းကျပ်တဲ့
စာပေစစ်ရေးခားနဲ့ လှီးဖြတ်ပိတ်ပင်လိုက်တဲ့ ၁၉၇၀ မှ အလုပ်သမား
အရေးအခင်း၊ ဦးသန့်အရေးအခင်းတွေ ပေါ်ထွက်လာတဲ့ ၁၉၇၄ အထိ
ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကာလများမှာ ထူးခြားချက်တွေရှိပါတယ်။ ပြည်တွင်းမှာ မဆလ
တပါတီအာဏာရှင်စနစ်ကို တရားဝင်အောင်လုပ်ခဲ့တဲ့ မဆလ တပါတီဖွဲ့စည်း
အုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ အသက်သွင်းနေတဲ့ကာလ၊ ကိုကိုးကျွန်းဖျက်သိမ်းပြီး
ကျွန်းနဲ့ထောင်မှ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ ပြန်လွတ်လာတဲ့ကာလ၊ ဗီယက်နမ်
စစ်ပွဲပြီးဆုံးကာနီး စစ်ရိန်ပြင်းနေတဲ့ကာလများလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတင်မက
ဗမာပြည်အရှေ့မြောက်ပိုင်းမှာ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့ တိုက်ပွဲသေနတ်သံတွေ
ဟိန်းညံ့ပြီး ပဲခူးရိုးမမှာ ထိုးစစ်တွေ ပင်းထန်နေတဲ့ကာလလဲဖြစ်ပါတယ်။

ကို ‘အောင်ငြိမ်း’ ဟာ သူ့ကိုယ်သူ ကဗျာဆရာစစ်စစ်လို့ ခံယူထား
ဟန်မတူပေမဲ့၊ ကဗျာနှလုံးသားရှိတဲ့ သူ့ရဲ့ကဗျာလေးတွေဟာ ကဗျာပီပီ
ကဗျာတောမှာ ဖူးပွင့်ဝေဆာနေခဲ့တာတော့ နဲ့နဲ့နော့နော့ မဟုတ်ပါ။
သူ့ဖြတ်သန်းကျော်လွှားနေရာ ဘဝတလျှောက်၊ ကာလ ဒေသ တလျှောက်မှာလဲ
အခါအား လျော်စွာ သူ့ရဲ့ကဗျာတွေဟာ ဖူးလာငုံလာပွင့်လာနေတတ်ခဲ့ပါတယ်။
တခါတရံ ကာလအများကြီးကြာမှ တငုံစ တဖူးစ ထိုးထွက်နိုးသစ်ဖူးပွင့်လာတတ်
တာရှိပေမဲ့၊ ကဗျာနှလုံးသားအပြည့်နဲ့ သူ့ဘဝမှာ ဘယ်တုန်းကမှ ‘ကဗျာမြို့’
‘ကဗျာသေ’ ကာလ မရှိခဲ့တာတော့ အမှန်ပါ။

(၃)
ကဗျာတွေဖွဲ့သီရင်း ကလောင်တလက်ကို ကိုင်ခဲ့တဲ့ကို ‘အောင်ငြိမ်း’ ဟာ
စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို တဆင့်တက်ပြီး တိုက်ပွဲဆင်နိုင်ဘို့အတွက် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်

အထွေထွေလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်နဲ့ ထောင်ကလွတ်လာပြီး မကြာခင်မှာပဲ သေနတ် ကိုကိုင်ပြီး လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးသမားတယောက် ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ မြို့ပေါ်မှာ တိုးတက်တဲ့ကဗျာဆရာတယောက် ဖြစ်ခဲ့သလို၊ နရသိန်တွင်း သံတိုင်ကြားရောက် နိုင်ငံရေးသမားတဦးလဲ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ရိုးမရဲ့ မုန်တိုင်းသံ တော်လဲသံတွေနဲ့ ဆက်စပ်သူ ဖြစ်ခဲ့သလို၊ အရှေ့မြောက်တစ်ခုက လျှို့မြောင်ချောက်ကမ်း တောင်တောအထပ်ထပ်နဲ့လဲ ကျွမ်းဝင်ကျင်လည်ခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ ရိုးမ၊ မြရာတော ဝါးရုံရိပ်များကနေ ဝတောင် သံလွင်ရေစီး ရွှေလီကမ်းစပ်နဲ့ မောမြေတစ်ခုအထိ လှည့်လည်ရှင်သန် လှုပ်ရှားခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ နယ်စပ်တလျှောက် ခြေရာချင်းထပ် သွားလာကျက်စာ ရှန်းကန်နီးသစ်နေဆဲလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကဗျာများပေါ်မှာ သူ့ဘဝရဲ့ အရိပ်တွေဝေဝဲရိုက်ခတ်စွန်းထင်နေပါတယ်။

ကို ‘အောင်ငြိမ်း’ ရင်ထဲကနေ ကဗျာတွေ တော်တော်များများ စီးကျဖွင့်အန် ထိုးထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ မတူခြားနားတဲ့ ကာလအလျောက် ဖွဲ့သီပေါ်ထွက်ခဲ့တဲ့ ကဗျာတွေအားလုံးကို စုစည်းစည်းသာ ခင်းကျင်းပြသခွင့်ရမယ်ဆိုရင် နဲတော့မှာမဟုတ်။ ဒါပေမဲ့ ... လက်တွေ့ဖြတ်သန်းကျော်လွှားနေခဲ့ရတဲ့သူ့ဘဝက သူ့ကဗျာတွေအားလုံးကို စုစုဆောင်းဆောင်း မှတ်မှတ်သားသား သိမ်းသိမ်းချုပ်ချုပ်ကလေးတောင် လုပ်နိုင် ခွင့်ပေးခဲ့တာမဟုတ်။ လွယ်လွယ်ကူကူ စုစည်းရမိသမျှ ကဗျာလေးတချို့နဲ့ပဲ ကဗျာဆရာရဲ့ ရင်ဦးပဲ့တင်သံကို နားဆင်ခံစားကြည့်ကြပါတော့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရေအတွက်အားဖြင့် သိပ်မများလှတဲ့ ဒီကဗျာလေးတွေထဲကနေပြီးကိုပဲ ကဗျာဆရာရဲ့ ရုပ်ပုံမှန်ကို ပီပီသသမြင်ကြရလိမ့်မယ် ဆိုတာကိုတော့ ကျနော်ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြောရပါတယ်။

‘မြစိမ်းတောင်ကြော နဂါးငွေ့တော’ ထဲက ကဗျာဆရာရဲ့ ရင်ခွန်သံကို ကြည်ကြည် လင်လင်ကြားနာမိကြရင်း နွေးနွေးမြမြခံစားရင်ခွန် နိုင်ကြလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကိုလဲ ကျနော်ယုံကြည်မိပါတယ်။

ဝင်းတင့်ထွန်း
၂၈-၁-၂၀၀၄

အာဇာနည်တမ်းချင်းတပုဒ်

ညဉ့်ဦးယံဟာ
ရင့်ရော်အိုမင်းစွာ
အမှောင်ထုခြုံလွှာ ချလိုက်တယ်။

သော့တံခါး အထပ်ထပ်
ပိတ်ခတ်လှောင်သွင်း
အကျဉ်းတိုက်ခန်းတခု
ရဲဘော်တစုဟာ

ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်း

နုမြောတသခြင်း

နာကြည်းခံပြင်းခြင်း

ဖော်ပြခြင်းများစွာ

ရင်မှာပွင့်အန်ကျ

ကျဆုံးသွားလေသူ

ရဲဘော် ... သို့

ဦးညွတ်ဂုဏ်ယူ

အလေးနီပြုကြတယ်။

ရဲဘော်ရဲ့

ဈာပနအခမ်းအနား

စွင့်ကားဝင့်ရီ

နှင်းခီနီများ

ချထားထုံသင်း

ရင်တွင်းမှာပဲ

တတ်နိုင်ခဲ့တယ်။

ရဲဘော်ရဲ့

ဈာပန အခမ်းအနား

ထက်ဖျားဝေယံ

လွင့်ပျံ့တေးချင်း

ရင်တွင်းဖွင့်ဆို

ထုတ်ဖော်လိုသော်လဲ

အင်တာနေရှင်နယ်

ပစ္စည်းမဲ့တေးတပုဒ်သာ

တိုးတိတ်ညင်သာစွာ ဆိုနိုင်ခဲ့တယ်။

ရဲဘော်ရဲ့

ဈာပနအခမ်းအနား

ပြည်သူများနဲ့အတူ

ဝင့်ရှေ့ဝဲပျံ

တူတံဇဉ် အောင်လံနီအောက်

ရုံးချီနှေးထွေး

အလေးပြုလိုသေးလဲ။

ရဲဘော်ရဲ့ ရုပ်ကလာပ်

မတ်တတ်တခဏ

ဒို့ကြည့်ခွင့်မရခဲ့ဘူး။

ရဲဘော်

သင်ဟာ

အစဉ်ပြုံးရယ်နေတတ်သူ

အေးဆေးတည်ငြိမ်မှုရှိသူ

ရိုးသားနှိမ့်ချတတ်သူ

သင်ဟာ
စည်းရုံးရေးသမားကောင်းတယောက်
ကေဒါကောင်းတယောက်
ပြည်သူ့သားကောင်းတယောက်။

သင့်ရုပ်ပုံလွှာ
ကြည်လင်တောက်ပစွာ
ငါတို့ရင်ထဲ
အစဉ်စွဲမြဲနေမှာပဲ။

သင်ဟာ
ဖိနပ်တာမခံ
သွေးစုပ်တာမခံ
တော်လှန်ရဲသူ
ရဲသုံးရဲစိတ်ဓာတ်
ဆွဲကိုင်ရပ်တည်
အာဇာနည်ပီသသူ
ဖက်ဆစ်နေဝင်း
စစ်အကျဉ်းခန်းထဲ
ဒူးမထောက် အောက်မကြို့
လှေခွက်ချည်းကျန် အလံမလှဲသူ။

သင့်ရဲ့
တိုတောင်းတဲ့ လူငယ်ဘဝ
နပျို့အလှတရား
လှုပ်ရှားဆက်တိုက်ပွဲဆင်
ပုန်ကန်မှု ဖြစ်စဉ်များဟာ
ကာလအသင်္ချေ
ရှည်လျားလှပါတယ်။

သင့်စိဉ်ဟာ
လူးလွန်လှုပ်ရှား
ငါတို့နှလုံးသားထဲ
မီးခဲတစ
စူးရှနာကျင်
အားအင်များအဖြစ်
အစဉ်သစ်လွင်နေလိမ့်မယ်။

ညဟာ
တစတစ
မှောင်အတိကျလာပေမယ့်
ဒေါသနဲ့ ဝမ်းနည်းခြင်းက
ငါတို့ရဲ့
အိပ်စက်ခြင်းကို
ထွေးယှက်မထူ
အနိုင်ယူသွားခဲ့တယ်။ ။

မချိုမြိန်တဲ့ ဒိန်ခဲ

ကုန်ဆုံးသွားတဲ့
ရက်တွေနေ့တွေဟာ
ခုချိန်မှာ
နမောစရာပါပဲ။

ငါ့အသက်အရွယ်
သုံးဆယ်ကျော်ကာလ
ဘဝရဲ့တဝက်
သစ်ရွက်တရွက်ကြွေကျသလို
တိုတောင်းလှချည့်ရဲ့။

ငါဟာ
ကျောင်းတက်စာသင်
ရုပ်ရှင်ကြည့်
စကားပြော
ကဗျာစပ်
ထမင်းစား
အတော်တော်များများလုပ်ဘူးတယ်။

ငါဟာ
ငိုဖူး ရယ်ဘူး
ပြုံးဖူး မဲ့ဖူး
အချစ်ရူးရူး
အရက်မူးမူး
ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်။

ငါ့မှာ
အိုးမရှိ အိမ်မရှိ
ဘဝမရှိ ဓနမရှိ
ချစ်သူလည်းမရှိတဲ့
မြို့သားတယောက်
ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်။ ။

ငါဟာ
ခရစ်စတိုဖါကိုလန်ဘတ် လို
ရွက်လွှင့်သင်္ဘောတစင်းနဲ့
ကမ္ဘာသစ်ကို ရှာလိုသူလည်း
ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်။

ငါ့ရဲ့အတ္ထု
အတိတ် ဝေဒနာ
ပြန်ပြင်ရတာ
ခုခါ
လွမ်းချင်ပါရဲ့။

ဒါပေမဲ့ ငါဟာ
လူ့မှိုက်တယောက်
မဟုတ်ခဲ့လို့
နောင်တ ဆိုတာမလိုချင်။

ယခင်က
ငါစားခဲ့တဲ့
ဒိန်ခဲ
ဘာကြောင့် မချို့ မြိန်ရသလဲ။

ကုန်ဆုံးသွားတဲ့
ရက်တွေနဲ့တွေ့ဟာ
ခုချိန်မှာ
နှုမောစရာပါပဲ။ ။

၁၉၈၂

ငါဟာ
ခရစ်စတိုဖါကိုလန်ဘတ် လို
ရွက်လွှင့်သင်္ဘောတစင်းနဲ့
ကမ္ဘာသစ်ကို ရှာလိုသူလည်း
ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်။

ငါ့ရဲ့အတ္ထု
အတိတ် ဝေဒနာ
ပြန်ပြင်ရတာ
ခုခါ
လွှမ်းချင်ပါရဲ့။

ဒါပေမဲ့ ငါဟာ
လူ့မှိုက်တယောက်
မဟုတ်ခဲ့လို့
နောင်တ ဆိုတာမလိုချင်။

ယခင်က
ငါစားခဲ့တဲ့
ဒိန်ခဲ
ဘာကြောင့် မချို့ မြိန်ရသလဲ။

ကုန်ဆုံးသွားတဲ့
ရက်တွေနဲ့တွေ့ဟာ
ခုချိန်မှာ
နှမော့စရာပါပဲ။ ။

၁၉၈၂

နောင်ခေါ်ရွာ နှစ်ဆန်းတရက်

ဇန္ဒဝါရီ
 နှင်းရည်စိုမြ
 လှပတဲ့နံနက်ခင်း
 လယ်ကွင်းရိုးပြတ်
 ဝေပတ်ဝိုက်ပြေး
 သဲချောင်းကလေး
 စိမ့်အေးရေကြည်
 လှုပ်လဲ့လှုပ်လီ။

ဆောင်းနှင်းပွင့်ဖြူ
 ချောမြူကစား
 ငွေသားစွတ်စို
 တွဲခိုကိုင်းဖျား
 ဖါးလျားကျ ဝါးရုံပင်
 တစ်ဖမ်းပြင်ပြင်မဖြစ်
 သစ်လွင်လန်းဆန်း
 နှင်းဖြန်းမြေပြင်
 လျှောက်စမ်းချင်။

ကန်သင်းရိုးပေါ်
 ဖြတ်ကျော်လျှောက်သွား
 ကောက်နှံစပါး
 ပုံထားသလင်းမြေ
 ဝါရွှေဖိတ်ဖိတ်
 တိတ်ဆိတ်အေးချမ်း
 ကြည့်စမ်းပါလေ
 မောတို့မြေ

ရွှေလီကမ်းနဘေး
 ရွာကလေး။
 ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ
 ယမ်းခိုးထတဲ့
 ရှမ်းရိုးမတောင်စွယ်
 မိုင်းပြုငြိမ်သက်
 လဲလျောင်းလျှက်နေ
 တစ္ဆေတကောင်အလား
 ခြောက်ခြားဖွယ်။

သစ်စ ဝါးစ
 ကောက်ရိုးစ သစ်ရွက်စ
 အမှိုက်စအဆုံး
 ဟုန်းဟုန်းထနေတဲ့
 မီးဖိုနဘေး
 ရေနွေးကြမ်းဝိုင်း
 နွေးနွေးထွေးထွေး
 ဆွေးနွေးပြောဆို
 ခေါ်ပုတ်မီးကင်
 စားမဝချင်။

ဇန္ဒဝါရီ
 ဝေလီဝေလင်း
 ဆောင်းနှင်း တမနက်
 ကြက်သံ ငှက်သံ
 တေးသံချို့သီ
 ကြည့်လင်တဲ့နုလုံသား
 အားပါးတရပွေ့ဖက်
 နှစ်ဆန်းတရက်။ ။

နှင်းငွေ့ ဝေဝေ

ဆုံးစမထင်	ရှမ်းရိုးမရဲ့
လောကခါတ်တခွင်	တောစိမ်းတောင်စိမ်း
မြစိမ်းရောင်လွင်ပြင်	ဖက်စိမ်းရွက်စိမ်း
ကောင်းကင်ပြာအောက်	စိမ်းညို သာမော
ရင်ဖွင့်ပြီး	စိမ့်မြိုင်ကြောမှာ
အသက်ရှူလိုတဲ့ဆန္ဒ	တောနေတောင်တန်းသား
ပြင်းပြလှရဲ့။	ဆွေမျိုးသားချင်း
	မောင်ရင်းနှမ
	ခါးသည်းဖွယ်ဘဝ
	အေးမြတဲ့ညှင်းလေပြေ
	နှင်းငွေ့ ဝေဝေ။ ။

အ ကာလ
 မှောင်ကျပြီဆိုရင်
 လူခြေတိတ်ဆိတ်
 အိပ်လည်းမရ
 ခွေးတွေက ဟောင်
 ထရုံကြားချောင်းကြည့်
 ချောင်းသံအဟွတ်
 တွတ်မထိုးရဲ
 ပေါ်တာဆွဲမလား
 လူသတ်မလား
 ‘မျက်ရည်စ’ကြား
 နေရစိုးတိတ်
 သိတ်အားငယ်တယ်။

အခွန်ငွေငါးကျပ်
 မဆောင်တတ်လို့
 ကြိုးတုတ်ရိုက်နှက်
 ထိပ်ဟက်တက်ကွဲ
 ဆဲဆိုကန်ကြောက်
 ပြားပြားမှောက်ခဲ့။

အားပြတ်မူးဝေ
 ဖျားနေတဲ့တနေ့
 ဆေးထိုးပေးမယ်
 လိမ်လည်ပြောကြား
 စစ်ကြေးစားက
 မဟားဒယားကျင့်ကြံ
 ရုန်းကန်အော်ဟစ်
 ရေတိမ်နစ်ခဲ့။

အေးမြတဲ့ဆောင်းလလယ်
 လဲလှယ်စရာ အဝတ်အစား
 ဘယ်ကများရပါလိမ့်
 လုံချည်စုတ်တထည်နဲ့
 သားသည်အမိအဖ
 မျှမျှတတခြံခဲ့ရ။

စပါးတဆုပ်
 ဆန်တလုပ်မျှ
 စားရဘို့အရေး
 ပြေးလွှားတောင်းပန်
 အသနားခံ ခယ
 ဒုက္ခပင်လယ်ဝေ
 မြေမရှိ ငွေမရှိ
 ရှိတဲ့ ဓါးမတိုတချောင်း
 ရောင်းခဲ့ရပါကြောင်း။

ပဒေသရာဇ်လှောင်အိမ်
 အမှောင်အထပ်ထပ်
 ရစ်ပတ်နှောင်တဲ
 ကျွဲပုခန်းထ
 ရိုးမ တောင်ထွတ်များပေါ်မှာ
 ပြာဝေလေညှင်း
 နှင်းငွေ့ တွေဝေလို့။ ။

(ရွာပုန်းများကိုခံစားခြင်း ၁၉၈၃)

ကျည်ဆံနှစ်တောင့်

ကျည်ဆံတတောင့်
ဖောက်ထွက်ရုန်းကန်
သင့်ထံ လွင့်ယုံလာနေပြီ။

အရှေ့လား အနောက်လား
အထက်လား အောက်လား
ဝဲလား ယာလား
ခွဲခြားမရ
မရဏ ကျည်ဆံ
သေမင်းတမန်။

ဒီကျည်ဆံဟာ
ဖိနှိပ်သူ သွေးစုတ်သူ
စစ်ကိုဖန်တီးသူ
မင်းမှုစိုးမိုး
စစ်အစိုးရရဲ့
နှလုံးသွေးကိုဖောက်ဘို့ဘဲ။

ဒီကျည်ဆံဟာ
ခံစားချက်နဲ့ယုံကြည်ချက်
အသက်နဲ့ဘဝ
အလှနဲ့အမုန်း
အပြုံးနဲ့ပူဆွေးမှု
သွေးနဲ့မျက်ရည်
ချော်ရည်နဲ့မီးတောက်
ရုန်းကြွပေါက်ကွဲ
ပြည်သူ့ရင်ထဲကလာတာဘဲ။

ဒီကျည်ဆံရှေ့
သင်ရပ်နေသ၍
စစ်အုပ်စုရှေ့
သင်ရှိနေသ၍
ဒေါ်မန်ပြင်းထန်
ဒီကျည်ဆံဟာ
ခါးစာခံတယောက်ရဲ့
သွေးညှီတပေါက်
မသောက်ချင်ဘဲ သောက်ရမယ်။

သင့်လက်ထဲက
ဂျီသရီး ကာဘိုင်
ရိုင်ဖယ်ကျည်ဆံ
ဝေယံကိုဖောက်နှင်းကိုဖောက်
မိုးပေါက်မိုးစက်
ဖြတ်ကျော်လျက်ကွယ်
ဘယ်ဆီကိုများသွားပါ့မယ်။

ဆင်းရဲခြင်းဝေဒနာ
ဒဏ်ရာရ နောင်တ
သောကရဲ့ထွက်ပေါက်
ခြောက်ခြားပွင့်အန်
သင့်ကျည်ဆံဟာ
ငွေနဲ့အာဏာ
စည်းစိမ်ရမက်
သင့်အသက်ကို စေစားသူ
အဆီယစ်မူး စစ်ရူးတစုထံ
သွားပါတော့လား သွားပါလား။

မလှပသော နောင်တ

သင့်ရဲ့

မလှပတဲ့

နောင်တတရား

ဘာများကောတတ်နိုင်ဦးမှာလဲ။

ရွှေစငွေစ

စိန်စဖိတ်လက်

ပါလစ်ဆေးသား

ဖန်သားခန်းဆောင်

ရောင်စုံခြယ်သ

ပိုးစလှုပ်ခတ်

လျှပ်စစ်ပန်ကာ

ဆိုဖာမှီအုံး

ရွှင်ပြုံးမိန်းမူး

စစ်ရှူးတစ်စုံ ... လေ

သေရည်ခွက်တိုက်

ယဇ်တကြိုက်မော့

စစ်တိုက်တော့မယ်။

ထိုးစစ်တဲ့လေ

အဆီယစ်မူး

စစ်ရှူးတစ်စုံ

မနေ့က ဒဏ်ရာ

ဖုတ်ခါ မန်းမှုတ်

ကြပ်ထုပ်ထိုးရင်း

မိုက်ဖာတ်သွင်းပေးလိုက်တဲ့

သင်ဟာ

နှင်းမြူကဲ့စ

လှပတဲ့ တန်နက်ခင်း

စစ်သလင်းအပြစ်

ဖွတ်အတင်း အဓမ္မ

ဖန်ဆင်းခဲ့စဉ်က

ဘာများစဉ်းစားခဲ့လေမလဲ။

မယားနဲ့သား

ရည်းစားနဲ့မိခင်

သင့်ကိုချစ်ခင်သူတွေ

သောကနဲ့မျက်ရည်

အနာဂတ်မဲ့နေတဲ့ဘဝ

သင်

စဉ်းစားမိရဲ့လား။

တစပြင်အပြစ်

ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ရွာ

လယ်ယာသီးနှံ

ကျောင်းကန်အိမ်ယာ

စွန့်ခွာထွက်ပြေး

ကလေးကော ခွေးကော

ဘိုးဘွားမိဘ

တရားမရှိ ဓားမရှိ

စပါးမရှိ ဝမ်းမပြည့်

ဖိနှိပ်မှု စနစ်ဆိုးအောက်မှာ

သင်ကော

ဘာထူးလို့လဲ။

တရားသောစစ်
 မျိုးချစ်စစ်ပွဲတဲ
 မှောင်မဲလို့နေ
 ကြက်တွေဝက်တွေ
 လုယက်လို့စား
 ပေါ်တာဆွဲမလား
 လူသတ်မလား
 မှိုင်းတိုက်ခံ အသိတရား
 သင်
 စဉ်းစားမိရဲ့လား။

သင့်ရင်ညွန့်ထက်
 ခဲပူတတောင့်
 ဖောက်ထွက်ထိမှန်
 ဒဏ်ရာနဲ့ ထိုခဏ
 သင့်ဘဝအလှတရား
 ခါးသည်းလှပါကလားကွယ်။

စစ်ဘုရင်များအတွက်
 ယဇ်တင်ထားတဲ့
 သင့်အသက်ခန္ဓာကို
 တေးချင်းဖွဲ့ဆို
 ငှက်အိုလင်းတ တကောင်က
 နှမြောတသ
 အမျှပေးဝေ ပါလိမ့်မယ်။

စစ်ရဲ့ဒဏ်ရာ
 သင့်အတွက် အဖန်တရား
 သံသရာ ငရဲခန်း
 အဆိပ်ပန်း အဆိပ်သင့်
 ကျိန်စာသင့် အသွေးအသား
 ပြည်တွင်းစစ် ယဇ်ပလ္လင်ထက်
 စစ်ရှုံးတစု
 ပျော်မြူးမြိုဝါး
 သောက်စားဟစ်ကြွေး
 ကောင်းချီးပေးကြပေလိမ့်မယ်။

သင့်ရဲ့
 ယိုင်နဲ့နဲ့ခြေနှစ်ချောင်းကို
 ရှေ့ကိုတလှမ်း
 အားယူလို့ လှမ်းလိုက်ရင်ပဲ
 မွန်းကျပ်ပိတ်လှောင်
 အမှောင်၏နိဂုံး
 နှင်းမဖုံး မြူမဖုံး
 မိုက်ဖတ်တုံး ကြေးစားတယောက်ရဲ့
 ကျဆုံးခန်း
 လှမ်းချင်စရာတော့ကောင်းရဲ့
 သင့်ရဲ့
 မလှပတဲ့
 နောင်တတရား
 ဘာများကော တတ်နိုင်ဦးမှာလဲ။

နွေ

တပေါင်း
 ရော်ရွက်ဝါရွှေ
 တစစီကြွကျ
 ဘဝပန်းချီဝေအလှ
 ညအနီနွေအစ
 ထကြွတော်လှန်
 ပုန်ကန်ခဲ့ကြပြီ ... နွေ

ရရာ တုတ်စား
 ဆွဲကိုင်ထား
 တားမရတဲ့ဒီရေ
 နွေ
 ဗမာတပြည်လုံး
 မီးဟုန်းဟုန်းထပြီ ... နွေ

ပူပြင်းတဲ့နွေ
 လောင်ကျွမ်းတဲ့နွေ
 ပေါက်ကွဲတဲ့နွေ
 နွေ
 နွေဝိညာဉ်တွေ
 မတ်လ ၂၈
 ဒီရေမြင့်သစ်
 တော်လှန်ရေးစပြီ ... နွေ

မိုးသက်ကြွလွင့်
 စိန်တပွင့်ကို
 မှန်တိုင်းထန်ပြင်း
 ပန်းတခြင်းကို
 လွမ်းချင်းဖွဲ့ဆို
 နွေကြို ဥသ
 ဆွတ်မောပြန်လှိုင်
 မြိုင်ကန္တာရ
 မတ်လ တစ္ဆေ ... နွေ

မီးကျိုးမောင်းပျက်
 ဒူးလေးလက်နက်
 အိုးစွန်အိမ်ခွာ
 စုကာရုံးကာ

မမောင်းသေးတဲ့အတိတ်
 တပေါင်းသွေးအရိပ်ထင်
 ရှင်သန်လှုပ်ရှား
 ပန်းများပွင့်ဝေ ... နွေ။

တုံ့ပြန်မေတ္တာ

မလုပ်ချင်
လုပ်ချင်သူ သူလုပ်တော့
ကိုယ်လိုက်လုပ်တယ်ခင်။

မစားလို
စားလိုသူ သူစားတော့
ကိုယ်လည်း စားကာပင်။

မသွားလို
သွားလိုသူ သူသွားတော့
ကိုယ်လည်း လိုက်မယ်ပြင်။

ဆန္ဒမပါတဲ့
အရာတွေကို
အချစ်တခုထဲအတွက်
ငါ

လုပ်ခဲ့တာပါပဲ။
လုပ်ချင်တာကို
မလုပ်နိုင်ခင်

ထားပါဦး
စားချင်တာကို
မကြိုက်သေးရင်
မစားပါနဲ့

သွားလိုတဲ့ဆီ
မလိုက်လိုရင်
နေခဲ့ပေါ့။

စက်ရုပ်ဆန်ဆန်
လှုပ်ရှားရတာ
ငြီးငွေ့စရာပါပဲ။

အချစ်သစ်ပင်လေး
ပေါက်တဲ့နေရာဟာ
စိမ်းလန်းစိုပြေမြေ။

အချစ်လှေကလေး
မျောလေရာမှာ
ပဲ့ကိုင်ဘယ်သူလဲ။

ဒါကို
နားလည်တာကပဲ
မင်းအချစ်ဟာ သန့်ရှင်းတယ်။

ပန်းနဲ့ ခရီးသည်

တောပန်းကလေး

မမောတမ်းမွှေး

လေနုအေးရယ် ချိုမြတယ်။

မဆုံးသေးခရီး

နှလုံးအေးပြီး

အပြုံးလေးစီးကာ ချီတက်မယ်။

တောခရီးကြမ်း

ပန်းနဲ့ ခရီးသည်

ဘယ်သောင်ဘယ်ကမ်း

ခက်ချင်ခက်စမ်း

လှမ်းနိုင်မှာပဲ။

အမြဲစိမ်းလန်း

ပန်းနဲ့ ခရီးသည်

ဘယ်သောင်ဘယ်ကမ်း

ဆိုက်ချင်ဆိုက်စမ်း

လှမ်းနိုင်အားတယ်။

ပန်းကလေးတပွင့်

အလှမ်းဝေးလွင့်

လမ်းနဘေးအမြင့်မှာ ပွင့်နေတယ်။

ခရီးသွားတယောက်

အနီးအပါးတခေါက်

ခရီးနားတထောက်မှာ ဆွတ်ခြုံတယ်။

ပန်းကလေး မညှိုးအောင်

အနမ်းကလေးပျိုးထောင်

နှလုံးသားထဲမှာ စိုက်ထားတယ်

ပန်းနဲ့ ခရီးသည်ရယ် ။ ။

ရဲလေးဖော်

တယောက်က
ခံစားမှုကို ကာရံဖွဲ့စီ
ပန်းကုံးသီတဲ့
ကဗျာဆရာဖြစ်ပါတယ်။

လခထုတ်ရက်တရက်မှာ
ငါ့အိပ်ကပ်ထဲ
ငွေမွဲတရာကျော်
ပါလာတယ်
အဲဒီနေ့က
ငါ့ရုံးဝမှာ
နံနက်စာမစားရသေးတဲ့
ဧည့်သည်သုံးယောက်
အရက်သောက်ဘို့
စောင့်နေတယ်။

တယောက်က
ရေတပ်သားအို
ပြုံးချိုမျက်ခွက်
တဝက်တပျက်ပဲရယ်တတ်တယ်။

တယောက်က
အပေါစား ‘တွမ်’သမား
ငှါးဝတ်ထားတဲ့
တိုက်ပုံအကျီ
ဂျိုးတက် အရောင်မပေါ်
နံစော်စော်ကို ဝတ်ထားတယ်။

ကဗျာဆရာ

ရေတပ်သားအို

‘တွမ်’သမား

ငါ

အရက်တော်တော် သောက်ကြတယ်

အရက်တော်တော် ပျောက်ကြတယ်။

အဲဒီညက

ငါတို့လေးယောက်

ငှက်တုတ်ထိုင်လို့

မီးတိုင်လေးနဲ့ သောက်ကြတယ်။

ငါတို့လေးယောက်

အရက်ပိုင်းမှာ

ထွေရာလေးပါး

ကဗျာစကား စာစကား

ဟာသစကား ငွေစကား

ဘဝစကား အလကား

ရယ်လား မောလား မြိုင်ကြတယ်။

ငါတို့လေးယောက်

အရက်သောက်လျက်

တယောက်လည်တယောက်ဖက်

နှပ်တွေထွက်အောင်ငိုကြတယ်။

ငါ့အိပ်ထဲက

ငွေမွဲတရာကျော်

အဆိပ်သင့်လို့ ကုန်ပြီနော်

ငါပျော်တယ်။

ဒယီး ဒယိုင်

ခြေခိုင်ခိုင်နဲ့

ငါ့အိမ်အရောက်ပြန်နိုင်တယ်။

ခုနေခါ

ပြန်လည်တွက်စစ်

၁၅ နှစ်ကြာ

ငါမသေသေး

ငါ့ရဲသုံးဖော်

အရက်တော်တော်သောက်တုန်းလား

အရက်တော်တော်ပျောက်တုန်းလား။

။

အချစ်စံတော်ချိန်

ဝေးပေမဲ့လည်း	လိပ်ပြာတစ္ဆေ
နီးနေသေးတယ်	အတောင်လှုပ်ခတ်
	တဖြတ်ဖြတ်နဲ့
မခွဲသော်လည်း	ဪ...တလှုပ်လှုပ်ရင်ခုန်ရဲ့
ကွဲကွာသွားပြီ	
	လွမ်းတတ်ချစ်တတ်
သွားသော်ငြားလည်း	ကြင်နာတတ်သူတို့
မရွေ့ခဲ့ဘူး	အတ္တနှစ်ခုအကြား
	မာနဆိုတာ ဘာလဲဟင်
စွန့်ခဲ့ပေမဲ့	
တန်ဘိုးရှိဆဲ	အရာရာနောက်မကျလိုပေမဲ့
	အခါခါနောက်ကျနေ
လွမ်းဘွယ်	
ဆွေးမြေ့စရာ	အချစ်ဆိုတာ
အတိတ်ရဲ့ရှုပ်ပုံလွှာ	ရင့်အိုပါသလား။ ။ ။

ငှက်ဖျား

စင်တီဂရိတ်လေးဆယ်
 ကန္တရလိပူတယ်
 ရင်ထဲ
 ချမ်းစိန်ခိုက်တုန်
 ကျောက်စက်စမ်းပေါက်
 တတောက်တောက်နဲ့
 သွေးခုန်တိုးသံ ဦးနှောက်ထိမှန်
 ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ကိုက်ခဲနာကျင်
 အပြင်ပူ အတွင်းအေး
 မေးခိုက်တုန်ခါ အဲဒါ
 ငှက်ဖျားပါပဲ။

တောကြိုတောင်ကြား
 လျှိုဖျားချောင်းဖျားလှုပ်ရှား
 တော်လှန်ရေးသမား
 ငှက်ဖျားနဲ့နှစ်ပါးသွားလျှက်ပေါ့။

ကိုနိုင်ဆေးခါး ငှက်ဖျားခုခံ
 သွေးပြန်ကြော သွေးလွှတ်ကြော
 စီးမြော ရေအလျှင်
 ‘ဂလူးကိုးစ်’ အိပ် အဆိပ်ကိုတား
 ဝီတာမင်များ
 အားဖြည့်စားဘို့လိုပါတယ်။

သွေးနီဥများ ‘မလေးရီးယား’
 ငှက်ဖျားဝါးမြို့
 အားပြတ်ဝေမှု မိုးဦးရန်
 သင်းပြန်စွတ်စို လှိုက်ဖိနှမ်းလျှ
 အသက်ရှုလို့မဝဘူး။

ရှိသမျှခွန်အား
 ငှက်ဖျားဝါးမြို့ သွားသော်လည်း
 စိတ်တောလေကို အရိပ်တစ္ဆေခြောက်ခြား
 ပြုံးပျက်ဝင်းပ
 တောက်ပတဲ့အရုဏ်ဦးမှာ
 ငါ
 လန်းဆန်းစွာနိုးလာတယ်။ ။

အတ္တပြတင်းပေါက်
ဖွင့်ကြည့်ခြင်း

ဂီတဟာ

အနောက်ဘက်တံခါးပေါက်က
ခုန်ချလွတ်မြောက်
ဘယ်ဆီကိုများ ရောက်သွားသလဲ။

နှောင်း တညရဲ့
ဆောင်းလဇန္ဒဝါရီ
တုန်ရီစိမ့်အေး
မီးလင်းဖိုနဘေး
နွေးနွေးထွေးထွေး
နေခွင့်မရ
တံခါးခေါက်သံကြားရတယ်။

အဖြူလားအမဲလား
အထီးလားအမလား
ခွဲခြားမရခင်
အရူးတယောက်လိုပြင်ဆင်
စစ်ထဲဝင်မဲ့မိခင်။

နာကျင်ခြင်းဝေဒနာ
ဘာနဲ့မှလဲလို့မရ
ဘဝတခု
ထုဆစ်သွန်းလုပ်
လှုပ်ရှားခွင့်လည်း မရဘူးလေ။

ကမ္ဘာပေါ်မှာ
အလုပ်အများဆုံးလူသား
ဟုတ်များဟုတ်သလား
ရှုံးနိမ့်သွားတဲ့ သူရဲကောင်းတပ်မှူး
ပြင်သလိုမဖြစ် ထင်သလိုဖြစ်တယ်။

လူ့လောကအကျိုး
သယ်ပိုးရန်အလား
နှုတ်မဆက်ဘဲခွဲခွဲ
ဒီကမ္ဘာမှာ
တိုတောင်းတဲ့ကာလ
ခဏငယ်လေးတခု
ငိုကြွေးခွင့်ပေးလိုက်ပါ။

သမီးတယောက်
ခုမြင် ခုပျောက်
အတ္တပြုတင်းတံခါး
ဟင်းလင်းပွင့်သွားပေါ့
အိမ်ပြုတအုပ်ဟာ
စွမ်းဆုပ်ဖြန့်ကြဲ
ပုဇွန်ဆီရွှံ့စို

အမှောင်ထဲမှာ
စောင့်နေတဲ့ပရိသတ်
သြဘာလက်ခုတ်
တီးမှုတ်ခွင့်မရ
သိုးမွေးဆွယ်တာ
ပန်းနုပြာစပ်
လက်စသတ်အောင် မထိုးနိုင်တော့။

တွဲခိုအခဲအလိပ်
ဆွဲချိတ်ကောင်းရင်
ရင်ထဲ ပန်းပုထုဆစ်ထား။
ဂီတဟာ
အနောက်ဘက် တံခါးပေါက်က
ခုန်ချလွတ်မြောက်
ဘယ်ဆီကိုများရောက်သွားသလဲ။ ။

သမီးဦး ... သို့ ၊ ၁၉၈၈ ၊

ရီဝေသောမိုးဦးည

လ ရယ်
အရည်ပျော်ကျမတတ်
ရွန်းရွန်းပြည့်ပြည့်နဲ့
မြရည်စမ်းတဲ့
လမ်းဖြူကလေးမှာ
မိုးဦးလိုလွတ်လပ်တဲ့
စိမ်းဆတ်ဆတ်တောပန်းရနံ့
ရှင်းသန့်လှိုက်ဖို
ရှုလိုသေးတယ်။

ပုစင်းရင်ကွဲ
အော်သံမစဲဘူး
စူးစူးရှရှ ည ရင်ခုန်သံ
အော်သံခေါ်သံ ပေါက်ကွဲသံကို
လဝတ်ရည်ချို
သောက်မြို့နာခံ
ကြားမိပြန်တယ်။

လ ရယ်
မူးယစ်ဝေရီ
အေးကြည်စိမ့်ချို
အိုမသွားဘူး
မိုးဦးညများစွာ
စိမ်းဖန့်ဝါရွှေ
အချစ်တစ္ဆေကို
ရင်မှာဝှက်သို
သိမ်းထားလိုတယ်။ ။

နွေသစ်ပင်

သစ်နှစ်ကံတပင်
 ရွက်ကျင်ကြွကျ
 ပွင့်စ ရွက်နု
 အားစု ရုန်းကန်
 မီးလျှံထဲက နွေပိဉာဉ်။

အောင်မြင်
 အောင်မြင်
 အောင်မြင်

လှေတစင်းနဲ့ ခရီးသည်

အို တယ့်ခရီးသည်
အမှောင်ပိတ်ဆီး
လှိုင်းကြီးလှေအောက်
ထွင်းဖောက်သိမြင်
အနာဂါတ်ရဲ့ ခရီးစဉ်။

အကွေ့အကောက်
အတက်အဆင်း
ကျော်နင်းတိုးထွက်
အဆုတ်အတက်
ရုတ်တရက်ထစ်ခြုန်း
မိုးလုံးပတ်လည်
အမှောင်ပယ်ခွင်း
ရောင်နီလင်းပေါ့ မှန်သားပြင်။

မုန်တိုင်းထန်ပြင်း
မြစ်ယံတွင်းက
လှေတစင်းနဲ့ ခရီးသည်။

ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်း
မမောမပန်း

ဒီလှိုင်းရိုက်ပုတ်
နောက်မဆုတ်တမ်း
ရေဆန်လမ်းကခရီးသည်။

လှိုင်းကြမ်းကိုစီး
လှေငယ်တစီးနဲ့
ခရီးကိုနှင်
မြစ်ပြင်ရော

တက်ကျိုးရွက်ယိုင်
ဖွဲ့ခိုင်ခိုင်နဲ့
ပဲ့ကိုင်ထားပျံ ခရီးသည်။

မဟူရာ ပြတင်းတံခါး
ပွင့်လင်းသွားစေသူ
သူဟာအလင်းရှင်။

။

မုန်တိုင်း မိုးစက်နဲ့ ပန်းပွင့်

မိုးဖြူဖွေးဖွေး ညရေးရေးမှာ
မုန်တိုင်းတေးသံ မိုးပြေးသံ
လေပြင်းတိုက်သံ တောရှိုက်သံ
သစ်ရွက်ငိုသံ ငှက်ပြိုင်သံ
လိပ်ပြာလွင့်သံ ပန်းပွင့်သံ
ခေါ်သံအော်သံ ပေါက်ကွဲသံကို
လှိုက်လှဲတုန်ရီ ကြားမိသည်။

မိုးမှုန်မိုးဖွား မိုးများမိုးစက်
ထိုးနှက်စည်မြော တဝေါဝေါအော်မြည်
မုန်တိုင်းနီနီ ပန်းနီနီ
စိန်ပန်းနီနီ လမ်းနီနီ
ရာဇဝင်အုံကြွ မှန်စလွင့်ကွဲ
ပြန်ကြဲ အစိပ်စိပ်အမွှာမွှာ။

စိမ်းပြနက်မှောင် ညသန်းကောင်မှာ
သွေးမြိုင်လျှပ်စစ် သိုင်းမြိုင်ရစ်ငင်
အားအင်ပွားသစ် စိန်ပွင့်ကြယ်ပွင့်
ပန်းပွင့်ယမ်းပွင့် မီးပွင့်မီးခဲ
ရဲရဲနီစွေး မိုးလုံးပြည့်။ ။

ဖျေဘူးဆို ပေါက်ကွဲမှ

တချို့လူတွေက
ရယ်နေကြပြီး
တချို့ကြတော့
ငိုနေကြပေါ့ တဲ့
မရှိတော့တဲ့ လူတယောက်က
မှတ်မှတ်ရရပြောသွားရဲ့။

ထမင်းနဲ့ ငါးပိ
ပေါင်မုန့်နဲ့ ထောပတ်
အဟာရခါတ်ခြင်းမတူပါလေ။

ကျွန်တော် တရေးအိပ်ဦးမယ်
မျိုးဆက် တဆက်ပဲကြာမယ်
ဥရောပ ဒန္တာရီထဲက
သစ်ခတ်သမား
မနေ့က နဲ့ ဒီနေ့
ကွဲပြားမှုရှာမတွေ့။

မျက်စေ့မှိတ်လည်း မဲမဲမြင်ရ
ဆဋ္ဌအာရုံ ရောင်စုံထွေပြား
ဘဝများစွာ နာရီလက်တံ
စက်သံမကြား သွားမြဲသွားနေ။

ကျောတခင်းစာ တနေရာမှာ
မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်
ပိန်းပိတ်နက်မှောင်
ကုန်ဆုံးခြင်းရဲ့ ပဲ့တင်သံ
သည်းမခံနိုင်ဘွယ်
ခွန်အားလွှင့်ပြေ
အိပ်ကြည့်စမ်းပါလေ။

ရေခဲနှင်းပွင့် တွယ်ညိုရှုတ
ဘီယာတကြိုက် ပန်းသီးတကိုက်
ချိုမြိယစိရီ
ရောင်စဉ်ရသ ဘဝများလော။
ဖြတ်ကနဲရင်ခုန်
စူးနှစ်ခံစား နှလုံးသားလှိုက်ဖို
နှစ်ခြိုက်စွဲလန်း မောပန်းနှမ်းလျှ
တုန်ရီလှုပ်ရှား ဘဝများလော။
အချိန်တွေကို
အရည်ဖျော်သောက်စား
ဒါလီရဲ့ နာရီများ
မိုးကောင်းကင်မှာချိတ်ဆွဲထားပါ။

ခေါင်းတလားနဲ့ အိုးခြမ်းပဲ့
ခွပ်ကနဲ ကွဲသံ
ကြေးစည်သံ ဝေစည်ညံ
ခြောက်ခြားဆူဝေ
ရိုးရာအသုဘ အမျှခေါ်ဆဲ
ရင်ကွဲဟစ်အော်ငို။
အရောင်မရှိ
မှောင်အတိကျတဲ့
တညမှာ
ဆေးလိပ်တတို
ထိုင်ခုံတလုံး
အတွေးတစ
မြေပေါ်ပုံကျနေလေရဲ့။

စည်း

တခုသော အရုဏ်တက်
 နှစ်ဆန်းတရက်
 နယ်ခြားမျဉ်းစပ်
 စည်းပြတ်ဖြတ်ကျော်
 သင်ခေါ်သောလမ်းလျှောက်လှမ်းခဲ့။

နေရစ်တော့ဟေ့
 နှစ်ပေါင်းများစွာ
 နေခဲ့ဖူးတဲ့နေရာ
 ခံစားမှုမဲ့စွာ
 အသက်မပါတဲ့
 ဇာတ်ဝင်ခန်းတပုဒ်
 ခွဲခွာနှုတ်ဆက်
 ရုတ်တရက်ပဲပေါ့။

အနှစ်နှစ်ဆယ်
 အချစ်မပြယ်သော်လည်း
 ဟစ်အော်ခဲ့ဘူးတဲ့
 တေးအိုတပုဒ်
 ကျောက်တောင်ထိပ်မှာ
 ငုတ်တုတ်ထိုင်နေခဲ့။

လဲနေသောသစ်ပင်
 တင်နေသော ကျောက်တုံး
 တုန်းနေသောခါး
 ထားခဲ့
 အဲဒီနေရာမှာ။

အဲဒီနေရာမှာ
 ဒီမိုကရေစီ ချိုအိပါသလား
 ခါးသွားပေါ်က ပျားရည်စက်
 သွေးထွက်တဲ့ဂီတ
 လမ်းဆုံလမ်းခွဲ ထူ မ ဆိုင်းဘုတ်
 စာကလေးတအုပ်
 ရုတ်ရုတ်သဲသဲနိုင်ပါတိ။

အဲဒီနေရာမှာ
 လက်နက်ချဈေးကွက်
 အုန်းအုန်းကြွက်ကြွက်
 စီးပွားပျက် စီးပွားတက်
 အလှအယက် သူ့ထက်ငါနိုင်
 တရားလိုတရားပြိုင်
 အမှုဆိုင် အမှုတိမ်း
 အမွေထိမ်းအမွေခံ
 ဒလံပွဲစား ကစားဈေးခေါ်
 ဟစ်အော်ဆဲဆို
 ရင်ဖိုစရာမဟုတ်ချေ။

အဲဒီနေရာမှာ
သမိုင်း 'ဘုတ်' အုပ်
အမှိုက်ရှုပ်အောင်
လက်ညှိုးထောင် ကိုယ်ရောင်ပြ
အောင်မောင်းခြေထိုး
ယိုးဒယားနတ်သံ
ဒိန်းသံ ဟိန်းညံ့
ကလိန်ဉာဏ် ကလိန်ကျစ်
ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက်ရှိပါစေ။

မနေ့ကနဲ့ ဒီနေ့
ဒီနေ့ နှင့်မနက်ဖန်
အမှန်ပင်မတူပါ။

တအိအိဝိုကြွေး
မိုးသေးမိုးဖွဲများအောက်
အိမ်ခြေယာခြေကျောက်
ကျူးကျော်တဲ့အိမ်များထဲက
ခလေးငယ်များ
ပျော်ရွှင်စွာကြီးပြင်းခဲ့ကြ။

ခါကာဘိုရာဇီ တောင်ထိပ်
ပုန်းခိုအိပ်စို့
တောင်ထိပ်လမ်းကြား
ဖြတ်သွားလတ်သော်
လပ်ဆတ်သန့်ရှင်း
ဖြူလက်ဝင်းပ နှင်းခ ကမ္ဘာ
မေတ္တာရွာကလေး ရှိဖူးသတဲ့။

သေနတ်မောင်းခလုပ်
တပ်ဖြုတ်ပြင်ဆင် နုပျိုလန်းဆန်းပျော်ရွှင်
နွားကျောင်းသားများ
ကြိုးကွင်းပစ် နွားရိုင်းဖမ်း
ဝမ်းသာပါတယ်
စမ်းရေအေးခဲချောင်းကလေး
တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လို့ပေါ့။

ရဲဘော်လေးမောင်
မိုးစွန်ယုံတက်
ဖာမဏီ ငှက်တကောင်
ညဉ့်အမှောင်ထွင်းဖောက်
သင်လျှောက်ခဲ့တဲ့လမ်း
လန်းဆန်းတက်ကြွ
ဝင်းပတဲ့အနာဂါတ်
ပြတ်သားစွာတွေ့ရပေါ့။

ခြင်္သေ့ရုတွင်း
ကြီးမြတ်ခြင်းဖြင့်
သင်
စိတ်ချစွာအိပ်စက်ပါတော့။ ။

(၁၉၈၉ မြန်မာနှစ်ဆန်းတရက်နေ့ သို့)
၁၉၉၀ ဩဂုတ်လ ၁၃ ရက်

အရိပ်

အရိပ်ကို
အတိတ်မှာထားခဲ့လို့မရ။

အရိပ်ဟာ
ထပ်ချပ်မကွာ
တစ္ဆေလိုအပျိုမလို
သင့်ထံတော်ပါး သင့်ကိုယ်ပွား
ဝပ်တွားခြင်းလည်းရှိ
ထောင်လွှားခြင်းလည်းရှိရဲ့။

မွန်းတည့်အရိပ်ဟာ
သင့်ခြေအစုံအောက်မှာ
ပြားမှောက်ငုတ်သျှိုး
ရှိကျိုးလှချည့်လို့မထင်ပါနဲ့။

ဆည်းဆာနေညို
အမှောင်မပြိုခင်
နေမဝင် လမထွက်
အားပျက်နေတဲ့နေခြည်စ
ရှည်မျောမျော ရသ
ယိမ်းကလှုပ်ရှား ကိုယ်ပွားဝိညာဉ်
အမူးသမားတယောက်လို
သင့်ကိုယ်မှာတွဲခဲ့လို့။

ပြုံးပြက်နှင်းစက်ကလေးတွေ
နုပျိုသန့်ရှင်း
ရိုးသားခြင်း နေခြည်နွေးက
သင့်အတ္တကို
မထေမဲ့မြင်ပြုနေရဲ့။

တောက်ပတဲ့ အရုဏ်ဦးက
ရွန်းလဲတဲ့နေခြည်နု
နညံ့ပူနွေး
နွေးထွေးပွေ့ဖက်
သင် မာနတက်နေသလား။

မိုးသားမိုးရိပ်
မိုးလုံးပြည့်ပိတ်မှောင်
ရွှေရောင် ငွေရောင် နေရောင်မဲမဲ
ထစ်ခြုန်းချိုမြိသဲ
သင်ဘယ်မှာ ပုန်းနေမလဲ
အမှောင်ထဲကအမဲ

လှပတဲ့နံနက်ခင်းက
ကလေးတယောက်ရဲ့
အပြစ်ကင်းမှုနဲ့
ပျော်ရွှင်စွာနှုတ်ဆက်
တေးဆိုငှက်ကလေးတွေ
စိမ်းစိုမြက်ကလေးတွေ

သင့်ရဲ့
ကျိုးနွံတဲ့ အစေအပါး
ပုံရိပ်ကိုယ်ပွား
ဘယ်ဆီထွက်ပြေးသွားပြီလဲ
အရိပ်ကို
အတိတ်မှာ ထားခဲ့လို့မရ။

။

ရက်စွဲမဲ့ပြက္ခဒိန်

ဒို့ဆီမှာ
ပြက္ခဒိန်တခု
သံခမောက်ဆောင်းသူတစု
ပြုစုထားတာ ရှိတယ်။

ရက်စွဲမဲ့ပြက္ခဒိန်
ရဲရင့်စွာမော်ကွန်းတင်
ရာဇဝင်ထဲကမုန်တိုင်း
ဆစ်ပိုင်းဖော်ပြ
ဦးအောင်ဇေယျနဲ့ ဘုရင့်နောင်
အနော်ရထာနဲ့ ကျန်စစ်သား
ဖက်ဆစ်တွေ ဖြစ်သွားပေါ့။

မြို့တော်မုခ်ဝ
လမ်းစုံလမ်းခွ
ဘောင်းဘီဝတ်ထားတဲ့
ဗန္ဓုလကျောက်ရုပ်
ဂေါက်ရိုက်တုတ်နဲ့။

ပက်ဆီကိုလာ ကိုနီကာ
ရောမဆိုင်းဘုတ်
အနီပေါ် အဖြူသုတ်
သဲသဲရုတ်ရုတ်
စိန်အုတ် ရွှေအုတ် ပတ္တမြားအုတ်
အုတ်မျိုးစုံ အုတ်မြစ်ချ

တောက်ပတဲ့အနာဂတ်
တဖျတ်ဖျတ်ခုန်ရဲ့
တံခါးဖွင့်တံခါးပိတ်
စက်ခလုတ်နှိပ် စီးပွားရေး
ရောင်းသူဝယ်သူ
ကြည်ဖြူ
ခြင်္သေ့တံဆိပ် စက္ကူတထပ်
ဒေါ်လာတချပ်ပဲ ပေးရတယ်။

မောက်ရှည်ကို
ဓားလှုံကြက်ခြေခတ်
'ထရိုက်မတ်'* လုပ်ထားတဲ့
ကုမ္ပဏီ
ဗမာပြည်ကို ကန်ထရိုက်ဆွဲ
လှေပွဲမြင်းပွဲ လူပွဲနွားပွဲ
ကျောက်ပွဲ မျောက်ပွဲ နတ်ပွဲသတ်ပွဲ
ပွဲမျိုးစုံ ဖက်ရှင်ပြု
ဈေးကွက်ဝင်ပျံ
မျိုးချစ်စိတ်အစ
အာဇာသိမ်းပွဲက
ဇာတိမာန်အစ
ကုလားထိုင်က
ဗမာအစ မြန်မာက ဆိုပဲ
လော်စပီကာနဲ့ ကဗျည်းတင်
ကျောက်စာတိုင်နဲ့ ပြင်ဆင်
သခင်မျိုးဟေ့ ဒို့မပါ
ဒို့အရေးသုံးပါး မှတ်သားစရာပျံ။

* trade mark

ထောင့်သုံးရာပြည့် အရေးတော်ပုံ
 အမှိုက်ပုံဖြစ်သွားတော့
 မှိုင်းကိုယ်တော်
 အောင်ကျော် အောင်ဆန်း
 ဟိန်း နဲ့ သန်း
 လွမ်းစရာသမိုင်း
 ရာဇဝင်ရိုင်းပေါ့။

အင်လျားရေပြင် သစ်ပုတ်ပင်
 ရာဇဝတ်မှုနဲ့ စွဲချက်တင်
 မိခင်ဝမ်းကြာတိုက်
 ဒိုင်းနမိုက်နဲ့ခွဲ
 အသဲထဲက သမဂ္ဂ
 လွတ်လပ်ရေး သင်္ကေတ
 သက်သေကို ဖျက်ချေကြ။

‘ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက်
 တပ်မတော်ဖွဲ့ဖို့
 ဂျပန်ပြည်မှာကွယ်’
 ရဲဘော်သုံးကျိပ်
 ဒိတ်ဒိတ်ကြဲပုဂ္ဂိုလ်
 သောနတ္ထိရ်လိုလူစား
 ကြေးစားစိတ်ဓာတ်နဲ့
 တပ်မတော်ဖွဲ့တော့
 နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးအလံ
 ပြည်တွင်းစစ် သေနတ်သံဖြစ်ပေါ့။

“တိုင်းပြည်သည်
 ရဲဘော်အတွက်မဟုတ်
 ရဲဘော်သည်
 တိုင်းပြည်အတွက် ဖြစ်သည်”
 အာဇာနည် သခင်အောင်ဆန်းရဲ့
 ရဲဘော်
 လူပေါ်လူဇော် လုပ်ခံရ
 မိဘပြည်သူ ဖြုတ်
 မိဘတပ်မတော်လုပ်
 ဗိုလ်ချုပ်များရဲ့ ဘောသင်း
 ကိုယ့်ဂိုးကိုယ်သွင်းပေါ့။

ဒီလိုနဲ့
 အရိပ်ကိုဆေးဆိုး
 အတိတ်ကို သွေးထိုးခဲ့
 ရက်စွဲမဲ့ ပြက္ခဒိန်
 ပြက္ခဒိန်မဲ့ ရက်စွဲ
 သရဲသဘက်များရဲ့ ပွဲတော်
 ပျော်ရွှင်စွာကျင်းပ
 ဇာတိ ပုည ဂုဏ်မာန။

ပြက္ခဒိန်တခု
 သံခမောက်ဆောင်းသူတစု
 ပြုစုထားရဲ့။ ။ ။

ရွှေရတုတော်လှန်ရေးနေ့သို့
 (၁၉၉၅ မတ်)

ပြည်တွင်းစစ်

သေနတ်သံ
ညဉ့်ယံကိုဖောက်ခွဲ
ဟိန်းညံ့ထန်သဲ။

ခရီးသွားမိခင်
ဖွားသန့်စင်မြိုင်ယံထဲ
သားလှအူဝဲ။ ။

ထိုနေ့

စွန့်သွားသူ	လင်းယုန်အသွေးနဲ့လူ
ကျန်ရစ်သူ	မာရသွန်လူသား။
အချိန်ကခွဲထားလိုက်ပေါ့။	
	ဖဝါးအောက်က မြေ
လစ်ဟာသွားတဲ့	လှိုင်းပေါ်ကလှေ
ကွက်လပ်မိုးကောင်းကင်	သွားတိုင်းလည်းမရောက်
လေးပင်လှဘိ။	ထင်တိုင်းလည်းမပေါက်
	ခြေနှစ်ချောင်းနဲ့ ကြက်လိုလူ
ရိုခြင်းမရှိခြင်း	ဘယ်ယက် ညာယက်
ငြိမ်သက်ခြင်းမိုးဆံ	အသိုက်အညီ (အုံ) ပျက်ရုံပ။
ပစ္စုပန်လှေငယ်	
ရေဆန်ရွက်လွှင့်	လင့်စင်ပေါ်က မုဆိုး
မျှော်လင့်ခြင်းနေ့ရက်	ကြောင်းကျိုးမဲ့မဟုတ်ချေ
သတ်မှတ်ချက်မရှိ။	ထိုင်နေငြိမ်နေ
	သေနေတဲ့မြင်ကွင်း
အကြည့်တန်မှန်ချပ်	လှုပ်ရှားခြင်းပေပ။
ရပ်နေတဲ့နှလုံးသား	
ခြစားသွားတဲ့ စာအုပ်	မိုးရေပြည့်တွင်းကလေး
ဘာလုပ်ဘို့လဲ။	ဖါးအော် ကဲ့လူး ငါးရှဉ့်တူး
	နွေဦးကကြိုလင့်နေပ။
ခြေနှစ်ချောင်းပေါ်	
ညွတ်ခွေနေတဲ့နေလုံး	အတုတ်အနှောင်ခံ ခွန်အားများ
ကုန်းရုန်းထ	လှုပ်ရှားရုန်းကန်
ပြိုကျလာတဲ့ ကောင်းကင်	မနက်ဖြန်ရဲ့ နောက်ဆုံးရက်
ယုံကြည်ချက်နဲ့ ပင့်တင်။	မှိတ်တုတ် ကြယ်များလင်းလက်
	ဧရာချောင်းဖျားပေါင်းဆက်
ဝေးဝေးကြည့်	ကမ္ဘာပျက်မဲ့နေ့
မြင့်မြင့်ယုံ မြန်မြန်ပြေး	သွားကြမယ်ဟေ့။ ။

တဒဂ်

နေ့တာတို
အေးစက်ဆောင်းချမ်းရက်
နုညံ့တဲ့အသားအရည်နဲ့
ယဉ်ကျေးစွာပွေ့ဖက်
မင်္ဂလာပါနံနက်ခင်းပါ နေခြည်နွေးရယ်။

ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်
လက်နှိပ်ခါတ်မီး
အဝတ်အုပ်ထွန်းသလို
နှင်းမြူထုကြား
မရဲတရဲ လင်းနေတဲ့
နေမင်းငဲ့
ဘဲဥ မကျက်တကျက်ကျော်တပွဲ
စားလိုက်မကွဲ့။

ကိုယ်ကိုယ်ကို
မေ့လျော့သွားအောင်ပဲငြိမ်သက်
မလှုပ်မယှက် ဆောင်းလေက
တိတ်တဆိတ် လျှာနဲ့လျှက်
တောအရက် ပြင်းပြင်းတခွက်
သောက်ရသလိုကွယ်။

ဒီလိုနဲ့
ပေခြောက်ထောင်ကျော် မြင့်တဲ့
အိပ်မောကျ နဂါးကျောကုန်းပေါ်
ပွဲတော်တည်နေတုန်း
နေလုံးလည်းပျောက်
တောလည်းခြောက်။ ။

ခါး
ဝါးကို ပါးပါးလှီး
နှီးဖြစ်တယ်

ထွက်ပြုစ ဝါး
ခါးသွားနဲ့ထစ်
မျှစ်ပဲဖြစ်

ဝါးလုံးကို
ခါးတုံးနဲ့ခုတ်
ဝါးလည်းကျေ
ခါးလည်းခွေ

ဝါးမြက်ကို
ခါးထက်နဲ့ဖဲ့
ဝါး မနဲ့ ခါးပဲ့

ဝါးနဲ့ခါးက သက်မဲ့ရုပ်
သက်ဝင်လှုပ်ရှားစေတာက
လက်ရဲ့အလုပ်

ဝါးချွန် ခါးသွေး
အားမွေးထားကြ
တောက်ပတဲ့ အရုဏ်ဦးက
အမှောင်ထဲမှာ
ဆေးလိပ်မီးတို့နေရဲ့။ ။

ထောင်

ရေစိမ်
 ထုထောင်း
 ဖက်နဲ့ထုပ်
 ကြိုးတုတ်
 ပွက်ပွက်ဆူအောင်ပြုတ်
 ကောင်ညှင်းထုပ်တွေ
 တောင်းထဲမထည့်
 ဘယ့်နယ်
 တိုက်ထဲထည့်
 သော့ခပ်ထားပါလိမ့်။ ။

ခြေနှစ်ချောင်း၏ အတ္တပ္ပတိ

နင်းခဲ့တဲ့ဆူး
ရေတွက်မကြည့်မိဘူး

တိုက်ခဲ့တဲ့ခလုတ်
ပြုတ်ထနေတာဘဲ

လေးဆယ့်ခြောက်နှစ်လုံးလုံး
ရုန်းခဲ့တဲ့ခြေထောက်

တက်ခဲ့တဲ့တောင်
ခြေရာတထောင်ပေါ့

စီးခဲ့တဲ့ဖိနပ်

မမှတ်မိတော့ဘူး

ကူးခဲ့တဲ့မြစ်ချောင်း
အခေါက်ပေါင်းများစွာ

လျှောက်ခဲ့တဲ့လမ်း
ဖြောင့်တန်းခြင်းမရှိ

သို့ပင်ဖြစ်သော်ငြား
မားမားမတ်မတ်
ရပ်နေတဲ့

ရောက်ခဲ့တဲ့အရပ်
မှတ်တမ်းမရှိ

ရာသီခံ ခြေအစုံအောက်
ရောက်နေတဲ့အရာ
ဘာဆိုတာ

နားခဲ့တဲ့ကုန်းထောက်
ရောက်ရာအရပ်ပ

မရေမရာမရှိ
အသေအချာသိတယ်။ ။

နဂါးကျောပေါ်က နေလုံး

စွတ်စို ဗွက်ထ အေးမြ
နှမ်းလျ ကြေမွ ညတည။

ဘဝမီးတိုင်
ယိုင်နဲ့နဲ့ တဲငယ်တလုံး
မှောင်အတိပုံး

ငှက်ဖျားနဲ့ နပန်းလုံး
တနေ့လုံးမေ့မြော
မောနေတဲ့ တောပုန်းတယောက်
ညီးသံဂယောက်ဂယက်
သုံးခွက်တခွက်တင်ကျို
ဆေးမြီးတို တစက်ချင်းချ
အသက်ပြင်းတဲ့ည။

ဘဝစိုးပိုင် မဏ္ဍိုင်သေနတ်
ရင်မှာအပ်ထား ကျည်ကပ်စာအုပ်
ဆန်တထုပ်နဲ့ ကြောပိုးအိတ်စုတ်
ကြိုးပြုတ်ပြန်ကြ ဖရိုဖရဲ
သန်းကောင်ည
လရောင်ညိုညစ်
ရွာထဲတိုက်ပွဲဖြစ်
ကိုယ်ဝန်ရင့်မာ ခြေဗလာနဲ့
မိခင်လောင်းတယောက်
လပျောက်ကြယ်ပျောက်
အကြောက်နဲ့ အသက်လု
ပြိုလုလုတဲငယ်အတွင်း
ချဉ်းနင်းရှောင်ပုန်း
ဗုံးခိုကျင်းလား သချိုင်းလား။
သူမလက်ထဲ
မြဲမြဲကိုင်ဆုပ် လွယ်အိတ်စုတ်ထဲ
ဆပ်ပြာတခဲ ဖယောင်းတတိုင်
မီးခြစ်တဖာ အပ်ချည်တထုံး
အရက်တလုံး လုံကွင်းတစ
နီးဝါးတပြား ‘ကွီနိုင်း’ ဆေးခါးတထုပ်
သေသေသပ်သပ်ထုပ်လို့။

စိမ်းရင့်နဂါးကြောကုန်း

မိုးမြူယမ်းခိုး ပိတ်ဖုံး

ခုန်းကြွ ရုန်းထ ရိုးမ

လှပစွာတွန့်ခွေ

ပေါက်ကွဲနေတဲ့နေလုံး ပြီးလို့။

‘ကွီနိုင်’ဆေးခါး

မီးဖွားလဲနိုင် ‘ငှက်’ လဲ နိုင်သတဲ့

တောင်ပေါ်ကျေးလက်

နီးပြားထက်နဲ့ ချက်ကြိုးကိုဖြတ်

ပိုးသတ်အရက် မီးတောက်ချက်သတဲ့။

တွန့်ခေါက်တောင်ပင်လယ်

ကောက်ကွေ့နိမ့်မြင့်

စည်းချက်ပျောက်မှန်တိုင်း

ကဆုန်စိုင်းနေတဲ့ မြင်းရိုင်းပမာ

ရိုးမဟာ

ချော်ရည်လို တောက်ပလို့။

မြစိမ်းတောင်စွယ်

တဲငယ်တလုံး ယမ်းဖုံးည တည

ဖယောင်းတိုင်မီးတစ

ငှက်ဖျားကျ ထိုခဏ

ဘဝသစ်တခု ထုဆစ်သွန်းလောင်း

သူရဲကောင်းမိခင် သားငယ်ကို

မေတ္တာဓာတ်တို့ ဖွားသန့်စင်။

မိုးသံမပြင်း ကျည်သံပြင်း

ရင်တွင်းခါးသက် ပင့်သက်ကြမ်းရှု

နလံထ ငှက်ဖျားအို

‘အူဝဲ’ သံကို ကြိုဆို

ငို ငို ငိုကြွေး

မေတ္တာတေးလား ခွန်အားလား။

ဟိမဝန္တာ ခါကာဘိုရာဇီ

နတ်ထိပ်တောင်ကြား

ရေဦးချောင်းဖျား

မြေနဂါးမင်း

ခြေသည်းလက်သည်းများဖြန့်ခင်း

တွန့်ဆင်းလှုပ်လှုပ်

တိမ်ဆုပ်မြူဆုပ်များလှုပ်ရှား

စစ်နဲ့ အချစ်အကြား

ရိုးမလူသားတယောက်

ဖွားမြောက်ခဲ့လေပြီတကား။ ။

ကျေးဇူးတင်လွှာ

ဒီကဗျာစာအုပ် အတွက် အဖုံးပန်းချီရေးဆွဲခြင်းနဲ့ အတွင်းကဗျာများကို ဒီဇိုင်းဆင်ပေးသူ မင်းဆန်းမင်း ရဲ့ မေတ္တာနဲ့ ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးမှုများ အားလုံးကို လေးစားစွာနဲ့ ဂုဏ်ပြုအပ်ပါတယ်။

ပြည်သူ့ဘက်တော်သားများ

မာတိကာ

ဖြည့်ဆက်အညွှန်း ----- ၃

အာဇာနည်တမ်းချင်းတပုဒ် (၁၉၇၉) ----- ၇

မချိုမြိန်တဲ့ ဒိန်ခဲ (၁၉၈၂) ----- ၉

နောင်ဆီရွာ နှစ်ဆန်းတရက် (၁၉၈၃) ----- ၁၁

နှင်းငွေဝေဝေ (ရွာပုန်းများကိုခံစားခြင်း ၁၉၈၃) ----- ၁၂

ကျည်ဆံနှစ်တောင့် (၁၉၈၃) ----- ၁၄

မလှပသောနောင်တ(၁၉၈၃ ဩဂုတ်) ----- ၁၅

နွေ(၁၉၈၅ ဇန္နဝါရီ) ----- ၁၇

တုံ့ပြန်မေတ္တာ (၁၉၈၆ မေ)----- ၁၈

ပန်းနဲ့ ခရီးသည် (၁၉၈၆ မေ) ----- ၁၉

ရဲလေးဖော် (၁၉၈၅) ----- ၂၀

အချစ်စံတော်ချိန် (၁၉၈၆) ----- ၂၂

ငှက်ဖျား (၁၉၈၆) ----- ၂၃

အတ္တပြတင်းပေါက် ဖွင့်ကြည့်ခြင်း (သမီးဦး ... သို့) ၁၉၈၈ ----- ၂၄

ရီဝေသောမိုးဦးည (၁၉၈၆) ----- ၂၆

နွေသစ်ပင်(၁၉၈၈) ----- ၂၇

လှေတစင်းနဲ့ ခရီးသည် (၁၉၈၈) ----- ၂၈

မုန်တိုင်း မိုးစက်နဲ့ ပန်းပွင့် (၁၉၈၈) ----- ၂၉

ဖျော့ကူးဆို ပေါက်ကွဲမှု (၁၉၈၈) ----- ၃၀

စည်း ... (၁၉၉၀ ဩဂုတ် ၁၃ ရက်) ၁၉၈၉ မြန်မာနှစ်ဆန်းတရက်နေ့ သို့ ----- ၃၂

အရိပ် (၁၉၉၄) ----- ၃၄

ရက်စွဲမဲ့ပြက္ခဒိန် (၁၉၉၅ မတ်)... ရွှေရတုတော်လှန်ရေးနေ့သို့ ----- ၃၆

ပြည်တွင်းစစ် (၁၉၉၅) ----- ၃၈

ထိုနေ့ (၁၉၉၅) ----- ၃၉

တဒဂီ (၁၉၉၆) ----- ၄၀

ခါး (၁၉၉၆) ----- ၄၁

ထောင် (၁၉၉၆) ----- ၄၂

ခြေနှစ်ချောင်း၏ အတ္တပ္ပတိ (၁၉၉၆) ----- ၄၃

နဂါးကျောပေါ်က နေလုံး (၂၀၀၀ မေ) ----- ၄၄

အောင်မြင်စွာ

မိမိတို့၏အကျိုးအမြတ်
ကိုအကျိုးခံစားခွင့်

ပြည်သူ့ဘက်စော်သားများမှ

ပထမအကြိမ်ထုတ်ဝေခြင်း အဖြစ် အုပ်စု (၅၀၀)

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁၅)ရက် မှာ ထုတ်ဝေပါသည်။